

מסורת הש"ס

(א) וימר כל... (ב) וימר כל... (ג) וימר כל... (ד) וימר כל... (ה) וימר כל... (ו) וימר כל... (ז) וימר כל... (ח) וימר כל... (ט) וימר כל... (י) וימר כל...

מוסף רש"י

כי רובלא... (ב) וימר כל... (ג) וימר כל... (ד) וימר כל... (ה) וימר כל... (ו) וימר כל... (ז) וימר כל... (ח) וימר כל... (ט) וימר כל... (י) וימר כל... (יא) וימר כל... (יב) וימר כל... (יג) וימר כל... (יד) וימר כל... (טו) וימר כל... (טז) וימר כל... (יז) וימר כל... (יח) וימר כל... (יט) וימר כל... (כ) וימר כל... (כא) וימר כל... (כב) וימר כל... (כג) וימר כל... (כד) וימר כל... (כה) וימר כל... (כו) וימר כל... (כז) וימר כל... (כח) וימר כל... (כט) וימר כל... (ל) וימר כל...

השולח פרק רביעי גיטין

לג.

עין משפט
גר מצוה

ג א מ"י פ"ט מהלכות
שמיטה הלכה ז' סמך
לאין דעה [ותושי' ח"מ
ק"ר סו ספרי יו סא]
ד ב מ"י פ"ו מהל'
גירושין הלכו' סמך
פסן ג תושי' אה"ט ס'
קמא פ"ט ס'
לז ג ד מ"י פ"ט הלכות
תושי' פ"ט ס' פא

גליון הש"ס

[תוס' ד"ה ואפקיענה וכו'
דא"כ גר' פ' ט"ז ד' ד'
ע"א ספרי ד"ה קודם ומסת
דף טו ע"ב תוס' ד"ה תמא
קמ"פני]

תוספות ר"ד

כמה מבטלו רב ששת אמר
בפני ג' ורב נתן אמר
בפני שנים רב ששת אמר
בפני ג' בי"ד קמי' ורב נתן
אמר בפני ג' ב"ד רבי
בי"ד קרי להו: מאי מפני
מפני תקון סבורים וסבר ליה
כרב נתן ודאמר בפני שנים
מבטלו ובי תרי ליה ליה קלא
אלא שמעיה ואדילה וינסבא
ואיכא תקון סבורים. ור"ל
אמר מפני תקון עגונות סבר
לה רב ששת דאמר בפני ג'
ובג' אית ליה קלא ושמעיה
ודעה ולא מנסבא ושמעיה
ויבבא. וק"ל ר"ל ר' יוחנן
הלכה כר' יוחנן: תרי בטלו
מבטלו דברי רבי רשב"י
אומר אינו יכול לבטלו ולא
להוסיף על תנאו אי"כ מה
בי"ד יפה פי"ב אם בטלו לאחר
תקון ר"ב בפני עדים שלא
בפני השלח מבטלה הוא
דאי"ג דברי ר' אבהו אמר
שליחות השלח ורשב"י
אומר אינו יכול לבטלו ולא
בפני השלח ולא להוסיף על
תנאו אם כי בו שום תנאי:
ח"ד אמר לעשרה כתבו גט
לאשתי יכול לבטלו זה שלא
בפני זה דברי רבי רשב"י
אומר אינו יכול לבטלו אלא
זה בפני זה במאי קמ"פני
בעדות שבטלה מקצתה
בטלה כולה דברי סבר
עודו שבטלה מקצתה לא

פלוגי ופלוני. מרי משמע וקרי להו דיינים: רובל. מוכר לרשות של
בשמים: חוסמין למטה. גבי פרוזול תנן לה במסכת שביעית (פ"י מ"ד):
למה לי למיטיב דיינים או עדים. פשיטא דכתיב וכו' וכו' ומי
עדים והוא הדיון אי תממי דיינין: בלשון דיינים. כגון כי דינא
הוינא ואחא פלוני ואמר לנא מוסרתי
לכס פלוני ופלוני כו': וחסמי עדיס.
בלשון עדות כגון איש פלוני עד:
ול"ש כחוב בלשון עדות. כגון דוכרן
סדוואה דהוה בלנפנא כו' וחסמי
למטה אינו פלוני דיון: ה"ג ל"ש כחוב
בלשון עדים וחסמי דיינים ול"ש כחוב
בלשון דיינים וחסמי עדים: תקנת
ממזרים. כלומר שלא יהיו ממזרים
בישראל: בפני שנים. היה מבטלו
קודם תקנה: ה"ג ובי פרי ליש
לשו קלא ולא ידעה דכתיבה ואולה
וינסבא: תקנת עגונות הוא דאיכא.
דלאכרייהו לילך אחריזו או לשלוח עליה
והוא לא יטרה בכל אלה בשביל
לעגנה: בטלו. לאחר תקנת ר"ג
בפני כ"ד: מבטלו. דלף ע"ג דעבר
אתקנתא בטל עגונות: להוסיף על
תנאו. אם היה בו שום תנאי: מה
כח כ"ד. של תקנת ר"ג יפה אם
דנתיבן בטלים ע"י זה: דמדאורייתא
בטל גיטא. שהיה לא נזק ליה
וזה ביטול אה שהיה מהיות שלומו
לגירושין: אדעתא דרבנן מקדש.
להיות קדושין חלין כדת משה
וישראל שהנהיגו חכמי ישראל והרי
הם אמרו שפסקו יבן קדושין
שבישראל על ידי גט מה הילכן
פקעי של מנה כן קדשה: סינא
דקדוש בכספא. איכא לתימר
אפקיענהו לקדושין זנת דנתיבנה
ואמרו ליהו מעות למפרע מתנה
וממילא פקעו שהרי כשקידש ע"מ
כן קידש: קדוש כניאה. דקיימא לן
בקדושין (דף ל"ה) מני יקה איש
אשה ובעלה (דף ל"ה) מתקדשת נמי
ואמרו ליהו מעות למפרע מתנה
בזה ניהא: שוויה רבנן. להיהא
ביאה למפרע ע"י גט זה: בעינא
ועו. דלפקעו שם קדושין מינה
זו כהן כל כך שהרי כשקידש על

לא שנת כתוב בלשון דיינים וחסמי עדים. כמו שכתבו בפרוזול
כי דינא הוינא אלא פלוני בר פלוני ומוכרין שם הדיינים בתוך
התורה ולמטה חותמים עדים להעיד על הפרוזול שהוא אמת והמשמע
לן דחשיב פרוזול אע"פ שלא חתמו בו הדיינים עצמם לא שנת כתוב

פלוגי ופלוני הדיינין שבמקום פלוני ורב
ששת אמר (ב) תנא כי רובלא ליהשיב ולייל
אמר רב נתמן מנא אמנא לה דתנן
הדיינים חותמין למטה או העדים מאי
לאו דיינים דומיא דעדים מה עדים שנים
אף דיינים נמי שנים רוב ששת מירי אוריאי
הא כדאיתא והא כדאיתא ל"ל למיתנא
דיינים ל"ל למיתנא עדים הא קמ"ל דלא
שנא כתוב בלשון דיינים וחסמי עדים ולא
שנא כתוב בלשון עדים וחסמי דיינים: מפני
תיקון העולם: מאי מפני תיקון העולם ר'
יוחנן אמר מפני תקנת עגונות ר'
יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים ריש לקיש
תקנת ממזרים סבר לה כרב נתמן דאמר
בפני שנים ובי תרי ליה ליה קלא והיא לא
שמעה ולא ידעה ואולה וינסבא ואיכא
ממזרים וריש לקיש אמר מפני תקנת עגונות
סבר לה כרב ששת דאמר בפני ג' ובי
תלתא אית ליה קלא ושמעה וידעה ולא
מינסבא ותקנת עגונות הוא דאיכא ת"ר
בבבולו (בבבולו דברי רבי רשב"ג אומר
אינו יכול לא לבטלו ולא להוסיף על תנאו
שא"כ (י"מה כה ב"ד יפה ומי איכא מירי
דמדאורייתא בטל גיטא ומשום מה כה ב"ד
יפה שריני אשת איש לעלמא אין (כ"ב
דמקדש אדעתא דרבנן מקדש ואפקיענהו
רבנן לקדושין מיניה אמר ליה רבינא לרב
איש תינח דקדיש בכספא קדיש בביאה מאי
איכא למימר שוויה רבנן לבעילתו בעילת
זנות: ת"ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי
יכול לבטלו זה שלא בפני זה דברי רבי רשב"ג
אומר אינו יכול לבטלו אלא זה בפני זה במאי
קמ"פני בעדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
קמ"פני רבי סבר יעדות שבטלה מקצתה
לא

לעולם מינה אשת איש שזינתה והא התרתא ספק היא דשמת יסלח
לה גט ויצטלו ועוד יכולין ממזרים לטרה ואומר ר"מ דכי האי
גוונא לא היו התרתא ספק דאליהן כתיב רובא ורוב אין מגרשין
שזינתה וכשזולמין גט אין מבטלין ועוד דלוקימין אמוקתה שהיא
עכשו נשואה * דלס לא כן נזיר שהיה שזינה אין לו מוטעם למימ
אמאי לוקה דלס אמרו לו אל תשתה אל תשתה מידי על כל אחת
ואחת (מיר דף מ"ג). והא התרתא ספק היא שמת יסלח על נזירותו
ומה שהקשה אם כן יספה על צמ אחותו ויכולין ממזרין לטרה אי
ידעיין שלכן מתכוין לא מפסקין קדושין מיניה לתקנה עשו חכמים
ולא לתקנה שמתוך כך יהיו ננות שרלא פרוצות בעריית אבל אם
כדור לנו שלא נתכוין לכך לא חיישינן אם יכילים לטרה:
רבי סבר עדות שבטלה מקצתה לא בבטלה כולה. וא"ת מנה ליה
לכ"ס דסבר לא בטלה כולה ויכול לבטלו היינו אפי' דכתיבה על
דלמח אש בטלה כולה ואפילו הכי יכול לבטלו בדעידה דהא לעיל
אית ליה בטלו מבטלו דמלשון יכול לא מני למירק שיהא מותר לבטלו
לכתחילה דמוכח בפרק הובב (כ"י דף מ"ט). דלמח האומר לחבירו
מתנה איני נטמן לך יכול לחזור בו ופריך יכול פשיטא אלא אימא
מותר לחזור בו ו"ל דמשמע ליה מילתא דברי דיכול לבטלו אפי'
בפני אחד אע"ג דלחין דבר שבערוה פחות משהו כיון שלשליח
עצמו אומר שהוא מבטלו הוא מבטלו א"ג אפי' לא מהני בלא שנים
מ"מ יכול לבטלו בפני ג' זה שלא בפני זה ואי בטלה כולה אפילו רבי מודה דאין מבטלו אפילו דעידד דפרשי"י לעיל דדוקא בפני ג'
לרב ששת או בפני שנים ביחד לרב נתמן הוא דמבטלו א"ג אע"ג דביטול כ"ד אומר [רבין] דמבטלו היינו משום דשעתא ליכא למיחש כולי
האי למוזרות שאם יודע שליח קודם הגמיה לא יתנו לה או לאשה קודם שחשבה לא תנשא אבל כאן אפי' כדעידד כולם וגם האשה
שביטל בעצמם עדים והיו סבורים שמתים לא תנשאו ותנשא ע"י גיטא ולכן אם היה סובר שגט זה הוא
מודה דאין מבטלו ולפ"ו אפי' שפיר מה שמתקנה הש"ס הי ככני ובי כרשב"ג אפילו לאמאי דמוקמינן פלוגתייהו בעדות שבטלה מקצתה
דאפי' ק"ל כרבי צביטלו מבטלו כזה שלא בפני זה מני שפיר לפסוק כרשב"ג דאין מבטלו דאפילו רבי אי הוה סבר בטלה כולה הוה
מודה באומר לעשרה שאינו מבטלו אבל מחוץ פירוש הקונטרס משמע דלרשב"ג דבטלה כולה אף זה מתקנת רבן גמליאל ועל כרחק למ"ד
לן

רבן גמליאל בעילת זנות. על כרחק כ"ך אהא לפרס כמו שפירשי, שהקדושין נעקרו מעיקרין ולא תכלו ובהא, והמפרש למר שוויה רבנן לבעילת זנות. שעת הוה, וזה
למיר אש איש מתקדשת ביאה בלא גט כן טעם הוה, ולא מילי זמא תכלמנך (בבבולו ג.)